

duum deterrere: nec rursū con-
tra conscientiā meam. fonte ue-
ritatis omisso. opinionū riuu-
los conlectaret. **Explicit prologus.**
Incipit liber ecclesiastes.

Verba ecclesiastes:
filij dauid regis
iherlm. Vanitas
uanitatū dixit
ecclesiastes: uani-
tas uanitatū. et
omnia uanitas. Quid habet am-
plius homo de uniuerso labore
suo. quo laborat sub sole. Gen-
tio præterit; et generatio adue-
nit: terra uero in eternum stat.
Oritur sol et occidit; et ad locū
suū reuertitur: ibiq; renascens.
girat p meridiem; et flectitur ad
aquilonem. Iustrans uniuersa in
circuitu pergit sps: et in circulos
suos reuertitur. Omnia flumina
intran in mare: et mare nō re-
dundat. Ad locum unde exeunt
flumina reuertuntur: ut iterū flu-
ant. Cuncte res difficiles: nō po-
test homo eas explicare sermone.
Non saturatur oculus uisu: nec
auris impletur auditu. Quid ē
qd̄ fuit: spm̄ quod futurum est.
Quid est qd̄ factum ē: spm̄ qd̄
faciendum ē. Nichil sub sole no-
uum: nec ualet quisqm̄ dicere.
ecce hoc recens ē. Jam enim præ-
cessit in seculis: que fuerūt ante
nos. Non ē priorū memoria: sed
nec eorū quidem que postea futu-
ra sūt. erit recordatio apud eos

qui futuri sūt in nouissimo. Ego
ecclesiastes fui rex isrl̄ in iherlm: et
proposui in animo meo. querere
et inuestigare sapienter. de oib;
que fiunt sub sole. Hanc occupa-
tionē pessimā dedit deus filius
hominū: ut occuparentur in ea.
Uidi cuncta que fiunt sub sole:
et ecce uniuersa uanitas. 7 afflictio
sps. Peruersi difficile corriguntur:
et stultorū infinitus est numerus.
Locutus sum in corde meo: dicens.
Ecce magnus effectus sum. et p̄-
cellsi sapientia omis qui fuerunt
ante me in iherlm: et mens mea
cōtemplata est multa sapienter.
et didici. Deditq; cor meum ut sci-
rem prudentiam atq; doctrinam:
erroresq; atq; stulticiā. Et agno-
ui quod in his quoq; ēet labor et
afflictio sps: eo quod in multa
sapia multa sit indignatio: et q̄
addit scientiā. addit et dolorem.

Dixi ergo in corde meo. **¶**
Uadam et affluam delicias:
et fruor bonis. Et uidi quoq; qd̄
hoc ēet uanitas. Risumq; repu-
taui errorem: et gaudio dixi. **¶**
Quid frustra deciperis. **¶** Cogi-
taui in corde meo. abstrahere a
uino carnem meā. ut animū me-
um transferrem ad sapiam. deu-
taremq; stulticiam: donec uide-
rem quid ēet utile filiis hominū:
quo facto opus ē sub sole numero
dierum uite sue. Magnificauī o-
pera mea. **¶** Edificauī in domos.
et plantauī uineas: feci ortos et

pomeria: et conserui ea cuncti generis arboribz. Et extruxi in piscinas aquar: ut irrigarem silua lignoz germinantium. Possedi seruos et ancillas. multamq; familiam habui; armenta quoq; 7 magnos ouium greges: ult omnes qui fuerut ante me in iherlm. Coaceruau in argentu et auru: et substantias regum et puuntiaz. Feci in cantores et cantatrices. et delicias filioz hominu: cyphos 7 urceolos in ministerio ad uina fundenda. Et supgressus sum opibz: omis qui ante me fuerunt in iherlm. Sapia quoq; pseuerauit metu: et omia que desideraueru oculi mei no negau eis: nec prohibui cor meu. quin omi uoluptate frueretur. et oblectaret se in hys q paraueram. Et hanc ratus sum partem mea: si uterer labore meo. Cumq; me conuisssem ad uniuersa opa que fecerant manus mee. et ad labores in quibz frustra sudaueram: uidi in omnibz uanitate et afflictione animi: et nichil p manere sub sole. Transiui ad contemplantanda sapiam: erroresq; et stulticia. Quid est inqim homo; ut sequi possit regem factore suum. Et uidi qa tantum pcederet sapia stulticiam: qntum differt lux a tenebris. Sapiantis oculi in capite eius: stultus i tenebris ambulat. Et didici: qd unus utriq; eet interitus. Et dixi i corde meo. Si unus et stulti et mis occasus

erit: quid mi prodest qd maiorem sapie dedi operam. Locutusq; fui cu mente mea: animaduerti qd hoc quoq; eet uanitas. Non enim erit memoria sapientis. similiter ut stulti in ppetuu: et futura tempa obliuione cuncta pariter opient. Nonitur doctus similis et indoctus. Et idcirco reduit me uite mee: uidentem mala uniuersa ee sub sole. et cuncta uanitate atq; afflictionem sps. Rursus derelictus sum omne industriam mea. qua sub sole studiosissime laborau: habiturus heredem post me. quem ignoroz utru sapiens an stultus futurus sit: et dñabitur in laboribz meis. quibz desidau. et sollicitus fui. Et est qcqm tam uanu: Unde cessau: renunciauitq; cor meum ultra laborare sub sole. Nam cu alius laboret in sapia et doctrina et sollicitudine: et homini ocioso quesita dimittit. Et hoc q uanitas: et magnu malu. Quid enim proderit homini de uniuerso labore suo. et afflictione sps: qua sub sole cruciatus e: Cuncti dies eius doloribz et erumpnis pleni sunt: nec p noctem mente requiescit. Et hoc nonne uanitas est: Nonne melius e comedere et bibere: et ostendere anime sue bona de laboribz suis. Et hoc de manu dei est. Quis ita uorabit; et delicias affluet ut ego. Homini bono in co spectu suo: dedit ds sapiam et sciam et leticiam. Peccatori aut

uidit mala que sub sole fiunt. Kursum contemplantus sum omnes labores hominum: et industrias animarum uerti patere inuidie proximi. Et in hoc ergo: uanitas et cura superflua est. Stultus complicat manus suas: et comedit carnes suas: dicens. Melior est pugillus cum reque: quam plena utraque manus cum labore et afflictione animi. Considerans. reperi et aliam uanitatem sub sole. Unus est: secundum non habet. non filium. non fratrem; et tamen laborare non cessat. nec satiantur oculi eius diuitiis: nec recogitat dicens. Cui laboro: et fraudo animam meam bonis. In hoc quoque est uanitas: et afflictio pessima. Melius ergo est duos esse simul. quam unum: habent enim emolumentum societatis sue. Si unus ceciderit: ab altero fulcietur. De soli: quia cum ceciderit. non habet subleuantem se. Et si dormierint duo: fouebuntur mutuo. Unus quomodo calefiat. Et si quisquam preualuerit contra unum: duo resistent ei. Funiculus triplex: difficile rumpitur. Melior est puer pauper et sapiens rege stulto et sene: qui nescit prouidere in posterum. quod et de carcere cathanisque. interdum quis egrediatur ad regnum: et alius natus in regno. inopia consumatur. Vidi cunctos uiuentes qui ambulant sub sole. cum adolescente scilicet: qui consurgit pro eo. Infinitus numerus

est populi omnium qui fuerunt ante eum: et qui postea sunt futuri non letabuntur in eo. Sed et hoc uanitas: et afflictio spiritus. Custodi pedem tuum ingrediens domum dei: et appropinqua ut audias. Multo enim melior est obedientia. quam stultorum uictime: qui nesciunt quid faciant mali.

Ne temere quid loquaris: neque cor tuum sit uelox ad proferendum sermonem coram deo. Deus enim in celo. et tu super terram: ideo sunt pauci sermones tui. Multas curas secuntur sompnia: et in multis sermonibus inuenietur stulticia. Siquid uouisti deo. ne moreris reddere: displicet enim ei. infidelis et stulta promissio: sed quodcumque uoueris reddere. Multoque melius est non uouere: quam post uotum promissa non reddere. Ne dederis os tuum. ut peccare facias carnem tuam: neque dicas coram angelo. non est prudentia: ne forte iratus dominus super sermones tuos. dissipet cuncta opera manuum tuarum. Ubi multa sunt sompnia. plurime uanitates: et sermones innumeri. Tu uero dominum time. Si uideris calumpnias egenorum. et uiolenta iudicia. et subiti iusticiam in puincia. non mireris super hoc negotio: quia excelsio excelsior est alius. et super hos quoque eminentiores sunt alii. et insuper uniuerse terre rex impati seruienti. Auarus non implebitur pecunia: et qui

amat diuitias. fructus n̄ capiet
ex eis. Et hoc ḡ uanitas. Vbi mul-
te sunt opes: et multi qui come-
dunt eas. Et quid p̄dest possesso-
ri; nisi qđ cernit diuitias oculis
suis. Dulcis est sompnus opan-
ti: siue parum siue multū come-
dat. Saturitas aut̄ diuitis: nō
finit eum dormire. Est et alia in-
firmitas pessima quā uidi sub
sole: diuitie conseruate in malū
dñi sui. Pereunt enī: in afflicti-
one pessima. Generauit filium:
qui in sūma egestate erit. Sicut
egressus ē nudus de utero ma-
tris sue: sic reuertetur: et nichil
auferet secum de labore suo. Mi-
serabilis p̄fus infirmitas. Quo-
modo uenit: sic reuertetur. Quid
ergo p̄dest ei; quod laborauit in-
uentum. Cunctis dieb; uite sue
comedit in tenebris et in curis
multis: et in erumpna atq; tri-
sticia. Hoc itaq; in uisum ē bonū;
ut comedat quis et bibat. et fru-
atur leticia ex labore suo quo la-
borauit ip̄e sub sole. numero dier̄
uite sue quos dedit ei d̄s: et hec
est pars illius. Et omni homini
cui dedit d̄s diuitias atq; substā-
tiam. potestatemq; ei tribuit ut
comedat ex eis. et fruatur parte
sua. et letetur de labore suo: hoc
est donum dei. Non enī satis re-
cordabitur dier̄ uite sue: eo qđ
d̄s occupet delicias cor ei. **VI.**

Est et aliud malum qđ uidi
sub sole: et quidem frequēs

apud hōies. Vir cui dedit d̄s diui-
tias et substantiā et honorem. et
nichil deest anime sue ex omnib;
que desiderat; nec tribuit ei po-
testatem d̄s ut comedat ex eo: s;
homo extraneus uorabit illud. Hec
uanitas et magna miseria ē. Si
genuerit quispiam centū liberos.
et uixerit multos annos. 7 plures
dies etatis habuerit. et anima il-
lius nō utatur bonis substantie
sue. sepulturaq; careat: de hoc e-
go p̄nuntio. qđ melior illo sit ab-
ortiuus. Frustra enim uenit et
pergit ad tenebras: 7 obliuione
delebitur nom̄ eius. Non uidit
solem: neq; cognouit distantiam
boni et mali. Etiam si duob; mi-
lib; annis uixerit. et nō fuerit p̄
fructus bonis; nonne ad unū lo-
cum p̄perant omnia. Om̄is labor
hominis in ore eius: sed aīa illius
nō implebitur. Quid habet am-
plius ab stulto sapiens; et quid
paup. nisi ut p̄gat illuc ubi est
uita. Melius est uidere qđ cupi-
as: qm̄ desiderare qđ nescias. S;
et hoc uanitas ē: et presumptio
sp̄s. Qui futurus ē. iam uocātū
est nom̄ eius; et scitur qđ homo
sit: et non possit contra fortiorē
se in iudicio contendere. Verba
sunt plurima: multamq; in dis-
putando uanitatē habētia. **VII.**

Quid necesse est homini ma-
iora se querere; cū ignoret
quid conducat sibi in uita sua.
numero dier̄ p̄grinationis sue.

et tempore qd' uelut umbra p̄terit:
Fuit quis ei poterit indicare: quid
 post eum futurum sub sole sit: **M**e-
 lius ē nomen bonū qm̄ ungenta
 p̄iosa: et dies mortis. die natiui-
 tatis. **M**elius ē ire ad domū luc-
 tus: qm̄ ad domū conuiuū. In il-
 la enim finis cunctoz̄ amonetur
 hominū: et uiuens cogitat quid
 futurum sit. **M**elior est ira risu:
 quia p̄ tristitiam uultus. corrigi-
 tur animus delinquentis. **C**or sapi-
 entū ubi tristitia est: et cor stultoz̄
 ubi leticia. **M**elius est a sapiente
 corrip. qm̄ stultoz̄ adulatione de-
 capi: quia sicut somitus spinay ar-
 dentium sub olla. sic risus stulti.
S; et hoc uanitas. **C**alumpnia cō-
 turbat sapientē: et perdet robur
 cordis eius. **M**elior est finis oratio-
 nis: qm̄ principū. **M**elior est paci-
 ens: arrogante. **N**e sis uelox ad ira-
 scendum: quia ira in sinu stulti
 requiescit. **N**e dicas. **Q**uid putas
 cause est. qd' priora tempa meliora
 fuere. qm̄ nunc sunt. **S**tulta est
 enī huiusmodi interrogatio. **V**tili-
 or enim ē sapia cum diuitijs: et
 magis p̄dest uidentib; solem. **S**i-
 cut enim p̄tegit sapia: sic p̄tegit
 pecunia. **H**oc aut̄ plus habet eru-
 ditio et sapientia: qd' uitam tri-
 buunt possessori suo. **C**onsidera
 opa dei: qd' nemo possit corrigere
 quem ille desperent. **I**n die bona
 fruiere bonus: et malam diem pre-
 caue. **S**icut enī hanc sic et illam
 fecit d̄s: ut nō inueniat homo

contra eū iustas querimonias. **H**ec
 quoq; uidi in diebus uanitatis
 mee. **I**ustus perit in iusticia sua:
 et impius multo uiuit tempore ī
 sua malicia. **N**oli ēē iustus multū;
 neq; plus sapias qm̄ necesse ē: ne
 obstupescas. **N**e impie agas mul-
 tum; et noli ēē stultus: ne moria-
 ris in tempore nō tuo. **B**onū est
 te sustentare iustum; s; et ab illo
 ne subtrahas manū tuam: quia
 qui timet d̄m nichil negligit. **S**a-
 pientia confortauit sapientē: sup̄
 decem p̄ncipes ciuitatis. **N**on est
 enī iustus homo in terra: qui fa-
 ciat bonum. et non peccet. **S**ed et
 cunctis sermonib; qui dicuntur: ne
 accōmodes cor tuū: ne forte audi-
 as seruū tuū maledicentem tibi.
Scit enī conscientia tua: q̄a tu
 crebro maledixisti alijs. **C**uncta
 temptaui in sapia. **D**ixi: sapiens
 efficiat: et ip̄a longius recessit a
 me. multo magis qm̄ erat. **E**t al-
 ta p̄funditas; quis inueniet eā?
Iustrauī uniuersa animo meo;
 ut scirem et considerarem et que-
 rerem sapiam et rationē: et ut
 cognoscerem impietate stulti. et
 errorem imprudentū. **E**t inueni
 amariorē mortē mulierē; que
 laqueus uenatoz̄ est. et sagena
 cor eius: uncula sūt manus illi.
Qui placet deo. effugiet illam:
 qui autē peccator est. capietur
 ab illa. **E**cce hęc inueni. dixit ec-
 clesiastes. unū et alterum. ut in-
 uenirem rationem quam adhuc

quert aia mea: et no inueni. Vi-
rum de mille unu reperi: mulie-
rem ex omnib; no inueni. Solu-
modo hoc inueni: qm fecerit ds
hoiem rectum; et ipse se ifinitis
miserit questionib;. Quis ta-
lis ut sapiens est. et quis nouit
solutionem uerbi. **VIII**

Sapientia hois lucet in uultu
eius: et potentissimus facie
illius comutauit. Ego os regis
obseruo: et pcepta uirameti dei.
Ne festines recedere a facie eius.
neq; pmaneas in opere malo: qa
omne qd uoluerit faciet. et ser-
mo illius potestate plenus est:
nec dicere ei quisqm potest. qre
ita facis. Qui custodit pceptu:
no expietur quicqm mali. Tem-
pus et responsione: cor sapientis
intelligit. Omni negotio tempus
est et oportunitas: et multa ho-
minis afflictio: qui ignorat pre-
rita. et futura nullo scire potest
nuncio. Non est in hois ditione
phibere spm; nec habet potesta-
tem in die mortis. nec finitur q
escere ingruente bello: neq; sal-
uabit impietas impiu. Omnia
hec consideraui: et dedi cor meu
in cunctis operib; que fiunt sub
sole. Interdum dnatur homo ho-
mini: in malu suu. Uidi impios
sepultos: qui etia cum adhuc ui-
uerent in loco sco erant: et lau-
dabantur in ciuitate. quasi iustoz
opum. Sed et hoc uanitas est.
Etenim quia n pferitur cito cotra

malos sententia: absq; timore ul-
lo filii hominu ppetrant mala. At
tamen peccator ex eo qd centies
facit malum. et per patientia
sustentatur: ego cognoui qd erit
bonu timentib; dm. qui uerent
faciem eius. Non sit bonum im-
pio: nec plongentur dies eius: s;
quasi umbra transeant. qui non
timent faciem dnu. Est et alia
uanitas: que sit sup terra. Sunt
iusti quib; mala pueniunt: quasi
opera egerint impiozu. Et sunt
impy: qui ita securi sunt quasi
iustoz facta habeant. S; et hoc:
uanissimu iudico. Laudaui igit
leticiam. qd non eet homini bo-
nu sub sole. nisi qd comederet et
biberet atq; gauderet: et hoc so-
lum secum afferret de labore suo:
in dieb; uite sue quos dedit ei ds
sub sole. Et apposui cor meum ut
scirem sapiam: et intelligere dis-
tinctione que uersatur in terra.
Est homo: qui dieb; ac noctib;
sompnu no capit oculis. Et in-
tellexi qd omnium operum dei nul-
lam possit homo inuenire ratio-
nem: eoz que fiunt sub sole. Et
quanto plus laborauerit ad que-
rendum: tanto minus inueniet.
Etia si dixerit sapiens se nosse:
non poterit reperire. Omnia hec
tractaui in corde meo: ut curiose

Sintelligerem. **IX**
Sunt iusti atq; sapientes: et
opera eoz in manu dei: et tamen
nescit homo utru amore an odio

is. sed omnia in futuro
et merita: eo qd inuenit
et in manu iusto et impio.
malo. mundo et timido:
in ueritas et sacra
mori. Sicut bonus. sit
pauis. ita et ille qui
debetur. hoc est pessimu
muna que sub sole sunt:
dnu cunctis euenit. In-
uoluntate filioz hominu imple-
bilis et contemptu i iura-
postea ad inferos decto
Homo est q temp uiuat:
pauis et habeat fidem
dicit et cunctis uiuus: leo
muru. Huiusmodi enim sciunt
interitus: mortu uero in-
uenerit amplius. nec ha-
bita mercedem: qua obli-
uadua est memoria eoz.
et qd obliu et inuide-
pauis: nec habent patri-
moniu. et in opere qd sub
pauis: hanc ergo et comede-
tota puenit tuum: et uide-
pauis tuum tuu: quia de-
mora tua. Sui tempo-
in ueritas tua candida
dnu de capite tuo n defina-
dicit uita cum uxor qua
pauis: cunctis dieb; uite mde-
pauis: qui dati sunt tibi
pauis: tempore uantat
est enim pars in uita. et
pauis: quo laboras sicut
pauis: potest facere ma-
pauis: instanter operare: qd

dignus sit. sed omnia in futuro ser-
uantur incerta: eo qd̄ uniuersa
eque eueniant iusto et impro. bo-
no et malo. mundo et imundo: i-
molanti uictimas et sacrificia cō-
tempnenti. Sicut bonus. sic ⁊ pec-
cator: ut piurus. ita et ille qui
uerum deierat. Hoc est pessimū
inter omnia que sub sole fiunt:
q̄a eadem cunctis eueniūt. **U**n-
de et corda filioꝝ hominū imple-
tur malicia et contemptu i uita
sua: et post hec ad inferos dedu-
centur. Nemo est q̄ semp̄ uiuat:
et qui huius rei habeat fiduci-
am. Melior est canis uiuus: leo-
ne mortuo. **I**uuentus enī sciunt
se eē morturos; mortui uero ni-
hil nouerunt amplius. nec ha-
bent ultra mercedem: quia obli-
uioni tradita est memoria eoz.
Amor quoq; et odium et inuidie
simul perierunt: nec habent partē
in hoc seculo. et in opere qd̄ sub
sole geritur. **V**ade ergo et comede
in leticia panem tuum; et bibe
cum gaudio uinū tuū: quia deo
placent opa tua. **O**mni tempore
sint uestimenta tua candida:
et oleum de capite tuo n̄ deficiat.
Perfringere uita cum uxore quā
diligis: cunctis dieb; uite insta-
bilitatis tue. qui dati sunt tibi
sub sole. omni tempore uanitati
tue. **H**ec est enī pars in uita. et
in labore tuo: quo laboras sub
sole. **Q**uodcūq; potest facē ma-
nus tua instanter operare: q̄a

nec opus. nec ratio. nec scientia. n̄
sapientia. erunt apud inferos q̄
tu properas. **V**erti me ad aliud;
uidiq; sub sole. nec uelocium esse
cursum. nec fortium bellū. nec sa-
pientiū panem. nec doctorū diuiti-
as. nec artificum grām: sed tem-
pus casumq; in omnib;. **N**escit
homo finem suū; s; sicut pisces
capiuntur hamo. et sicut aues
comphenduntur laqueo: sic ca-
piuntur hōies tempore malo. cū
eis extrimplo supuenerit. **H**anc q̄
sub sole uidi sapiām: et pbauī
maximā. **C**uuitas parua ⁊ pauci
in ea uiri: uenit contra eam rex
magnus. et uallauit eam. extru-
xitq; munitiones p̄ girum: et p̄-
fecta est obsidio. **I**uuentusq; in
ea uir paup̄ et sapiens: libauit
urbem p̄ sapiām suam: et nullū
deinceps recordatus est hominis
illius pauperis. **E**t dicebam ego:
melioꝝ eē sapiām fortitudine.
Quomodo ergo sapiām pauperis
est contempta. et uerba illius nō
sunt audita: **U**erba sapientiū
audiuntur in silentio: plus qm̄
clamor p̄ncipis int̄ stultos. **M**e-
lior est sapiām: qm̄ arma bellica.
Et qui in uno peccauerit: mul-
ta bona perdet. **X**
Mysce morientes: perdunt
suauitatē unguenti. **P**reciosior
est sapiām. paruaq; gloria: ad
tempus stulticia. **C**or sapientis
in dextera eius: et cor stulti in si-
nistra illius. **S**; et in uia stultus

ambulans: cū ipse insipiens sit. om̄s stultos estimat. Si sp̄s potestatem habentis ascenderit sup te. locum tuū ne dimiseris: quia curatio cessare faciet pecc̄a maxima. Est malū quod uidi sub sole. quasi p̄ errorem egrediens a facie principis; positum stultū in dignitate sublimi: et diuites sedere deorsum. Vidi seruos in equis: et p̄ncipes ambulantes q̄si seruos sup terram. Qui fodit foueam incidet in eam: et qui dissipat sepem. mordebit eū coluber. Qui transfert lapides. affligetur in eis: et qui scindit ligna. uulnērabitur ab eis. Si retūsum fuit ferrum. et hoc non ut prius. sed hebetatum fuerit. multo labore exacuatur. Et post industriam. sequetur sapia. Si mordeat serpens in silentio: nichil eo minus habet qui occulte detrahit. Verba oris sapientis. gratia: et labia insipientis precipitabunt eū. Inicū uerborū eius stulticia: ⁊ nouissimū oris illius error pessimus. Stultus uerba multiplicat. Ignorat homo qd̄ ante se fuerit: et quod post futurū est. quis illi poterit indicare. Labor stulcorū affliget eos: qui nesciunt i urbem p̄gere. De tibi terra cuius rex puer est: et cuius p̄ncipes mane comedūt. Beata terra cuius rex nobilis ē: et cuius p̄ncipes uescuntur in tempore suo. ad reficiendum et nō ad luxuriam. In pigritis hu-

milabitur contignatio: et in firmitate manū p̄stabit dom̄. In risu faciunt panem et uinum: ut epulentur bibentes. Et pecunie obediunt om̄ia. In cogitatione tua regi ne detrahas: et in secreto cubilis tui. ne maledixeris diuiti: quia et aues celi portabūt uocem tuam. et qui habet pennas annūtrabit sententiam. XI. **M**itte panem tuū sup transeuntes aquas: q̄a post multa tempa inuenies illū. Da partes. septem necnon et octo: quia ignoras quid futurum sit mali sup terrā. Si replete fuerint nubes. ymbrem sup terrā effundēt. Si ceciderit lignum ad austrum aut ad aquilonē: in quocūq; loco ceciderit. ibi erit. Qui obseruat uentum nō seminat: et qui cōsiderat nubes. numq̄m metet. Quo modo ignoras que sit uia sp̄s. et qua ratione compungantur ossa in uentre pregnantis: sic nescis opera dei qui fabricator est om̄um. Mane semina semen tuū. et uel pere ne cesser manus tua: quia nescis quid magis oriatur hoc aut illud: et si utrumq; simul. melius erit. Dulce lumen: et delectabile est oculis uidere solem. Si annis multis uixerit homo. et in his omnib; letus erit: meminisse debet tenebrosi tempis. et dierum multorū. qui cū uenerint. uanitatis arguuntur p̄terita. Letare ergo iuuenis i ado-

na tua. et in bono fructu
dieb; iuuenitis tue: et
la in tuis cordis tui. et in
oculorū tuorū: et factū qd̄
p̄bis: hys adducet et dō in
p̄. Aufer nam a corde tuo
malitiam a carne tua.
intra enim et uoluptas
ama sunt. XII.
memento creatoris tui i dieb;
natis tui. ante qm̄ ueniat
afflictio. et appropin
quata de quib; dicas. non
saberet. ante qm̄ tenebros
et tūmen et stelle et luna:
nata nubes post pluuiam.
ad conuoluntur uel fodes
et uoluntur uen fortiss
uolē erunt molentes in
uenerit. et tenebrosent
is p̄ suauita. et clauderit
p̄ lana. in humilitate uo
moris. et consurgit ad uo
moris: et obscurerit om̄
de carnis. Excella quoq;
uere: et formidabit in wa
de amigdalis. impingua
stilla. et dissipabitur cap
m̄ ubi homo in domutu
moris sue: et erantur in
m̄langentes. Ante qm̄ tum
moris argenteus. et reu
moris aurea: et conteratur y
fontem. et confringatur
p̄ sternam. et reuatur
p̄ terrā suam unde erit:
beat ad eum qui dedit il
m̄tras uanitatum dicit

lescentia tua. et in bono sit cor tuum. in diebus iuuentutis tue; et ambula in uis cordis tui. et in intuitu oculorum tuorum: et scito quod pro omnibus hijs adducet te deus in iudicium. Aufer iram a corde tuo: et amoue maliciam a carne tua. Adolescentia enim et uoluptas

Muana sunt. **XII**
Memento creatoris tui in diebus iuuentutis tue. ante quam ueniat tempus afflictionis. et appropinquant anni de quibus dicas. non michi placent; ante quam tenebrescat sol. et lumen et stelle et luna: et reuertantur nubes post pluuiam. Quando commouebuntur custodes domus. et nutabunt uiri fortissimi: et ociose erunt molentes in minuto numero. et tenebrescent uidentes per foramina. et claudent ostia in platea. in humilitate uocis molentis. et consurgent ad uocem uolucris: et obsurdescet omnes filie carminis. Excelsa quoque timebunt: et formidabunt in uia. Florebit amigdalus. impingua bitur locusta. et dissipabitur caparis; quam ibit homo in domum eternitatis sue. et circubunt in platea plangentes. Ante quam rum patur fumus argenteus. et reuertat uitta aurea; et conteratur ydria super fontem. et confringatur rota super cisternam. et reuertatur puluis in terram suam unde erat: et spiritus redeat ad eum qui dedit illum. Vanitas uanitatium dixit

ecclesiastes: et omnia uanitas. Cuius est sapientissimus ecclesiastes. docuit populum; et enarrauit que fecerat: et inuestigans composuit parabolas multas. Quasiuit uerba utilia: et conscripsit sermones rectissimos. ac ueritate plenos. Verba sapientium sicut stimuli; et quasi clauis in altum defixi: que per magistrorum consilium data sunt a pastore uno. Hijs amplius fili mi ne requiras. Faciendi plures libros nullus est finis: frequensque meditatio. carnis est afflictio. Finem loquendi: pariter omnes audiamus. Deum time. et mandata eius obserua: hoc est omnis homo. Cuncta que fiunt adducet deus in iudicium: pro omni erato. siue bonum siue malum sit.

Explicit liber ecclesiastes. Incipit

unt cantica canticorum.
Mosculetur me osculo oris sui. Quia meliora sunt ubera tua uino: fragrantia ungentis optimis. Oleum effusum nomen tuum: ideo adolescentule dilexerunt te. Trahe me per te: curremus in odore unguentorum tuorum. Introduxit me rex in cellaria sua. Exultabimus et letabimur in te: memores uberum tuorum super uinum. Recti diligunt te. Agra sum sed formosa filie iherusalem: sicut tabernacula cedari. sic pelles salomonis. Nolite me con